

KONINKRIJK

LES 48

1	GEBED
----------	--------------

Bid om Gods leiding door Zijn Geest, voor bewustwording van Zijn aanwezigheid en voor het luisteren naar Zijn stem. Wijd deze groep en les toe aan de Heere.

2	UITWISSELEN (20 minuten) [STILLE TIJDEN] MICHA 5, HAGGAI 2, ZACHARIA 14, MALEACHI 3
----------	---

Deel (of lees) om de beurt in het kort wat je in een van je stille tijden uit de toegewezen Bijbelgedeelten geleerd hebt (Micha 5, Haggai 2, Zacharia 14 en Maleachi 3). Luister naar de persoon die deelt, neem hem serieus en accepteer hem. Ga niet verder in op wat hij deelt. Maak aantekeningen.

3	MEMORISATIE (5 minuten) [SLEUTELVERZEN IN ROMEINEN] REPETEREN VAN SLEUTELVERZEN IN ROMEINEN
----------	---

Repeteer twee aan twee de vijf sleutelverzen in het boek van de Romeinen.

(16) Romeinen 12:16. Wees eensgezind onder elkaar. Streef niet naar de hoge dingen maar houd u bij de nederige. Wees niet wijs in eigen oog.

(17) Romeinen 12:17-18. Vergeld niemand kwaad met kwaad. Wees bedacht op wat goed is voor alle mensen. Leef, zo mogelijk, voor zover het van u afhangt, in vrede met alle mensen.

(18) Romeinen 13:8. Wees niemand iets schuldig dan elkaar lief te hebben: want wie de ander liefheeft, heeft de wet vervuld.

(19) Romeinen 13:14. Maar bekleed u met de Heere Jezus Christus en verzorg het vlees niet om begeerten op te wekken.

(20) Romeinen 16:17. En ik roep u ertoe op, broeders, hen in het oog te houden die onenigheden teweegbrengen en struikelblokken opwerpen tegen het onderricht dat u hebt ontvangen en keer u van hen af.

4	BIJBELSTUDIE (85 minuten) [DE BRIEF AAN DE ROMEINEN] ROMEINEN 16:1-27
----------	---

Introductie. Romeinen hoofdstuk 16 beschrijft de medewerkers en kennissen van de apostel Paulus.

STAP 1. LEES.	GODS WOORD
----------------------	-------------------

Lees. We gaan Romeinen 16:1-27 met elkaar bestuderen.
Laat ieder groepslid omstebeurt één vers uit die Bijbelgedeelte voorlezen.

STAP 2. ONTDEK.	WAARNEMINGEN
------------------------	---------------------

Overweeg. WELKE WAARHEID IN DIT GEDEELTE IS BELANGRIJK VOOR MIJ?
Of: WELKE WAARHEID IN DIT GEDEELTE RAAKT MIJN VERSTAND OF MIJN HART?
Schrijf op. Zoek een of twee waarheden in dit Bijbelgedeelte die je begrijpt. Denk erover na en schrijf je gedachten op in je Bijbelstudie notitieboek.
Deel. Nadat de groepsleden ongeveer twee minuten de tijd gehad hebben om na te denken en op te schrijven, laat ze in de kring rond om de beurt delen wat zij ontdekt hebben.
Hierna volgen enkele voorbeelden van ontdekkingen. Waarschijnlijk zullen de groepsleden andere ontdekkingen doen dan deze.

16:1-2

Ontdekking 1. Hoe christenen de vrouw in het kerkelijke ambt horen te beschouwen.

De naam Febe betekent “helder en schitterend”. Aanbevelingsbrieven waren nodig wanneer christenen van een gemeente naar een ander reisden waar zij onbekend waren. Omdat de apostel de vrouw Febe aanbeveelt als “een dienaar van de gemeente die in Kenchreeën is”, is zij waarschijnlijk de drager van de brief aan de Romeinen. Kenchreea was een van de havens van Korinte. Er was daar een gemeente en Febe was “een dienaar” in de gemeente.

(1) Febe was eerder een dienaar dan een diacones.

Hoewel het Griekse woord voor “dienaar” precies hetzelfde is als het Griekse woord voor “diaken” (Grieks: diakonos) (zie Filippenzen 1:1; 1 Timoteüs 3:8-13), is er geen grond of noodzaak om te veronderstellen dat de vrouw Febe een kerkelijk ambt of positie als “diacones” heeft uitgeoefend!

1 Petrus 4:10 leert dat alle christenen, mannen en vrouwen, verwacht worden anderen in de plaatselijke gemeente te dienen met de genadegave zoals zij die van de Heilige Geest ontvangen hebben. De bediening die Febe uitoefende kwam overeen met de bediening van diakenen: hun bediening was barmhartigheid te tonen aan de armen, zieken en eenzamen, en de bediening van Febe was om barmhartigheid en gastvrijheid te tonen aan reizigers. Paulus noemt haar bediening “bijstand verlenen” (Grieks: prostatis) aan velen, onder anderen aan Paulus. Het woord betekent: “beschermster, helper of assistent”. Zij bewees gastvrijheid aan reizigers tussen het oosten en het westen die de havens van Korinte aandeden. Misschien was zij ook een rijke vrouw die goede daden deed en vreemde mensen vriendelijk verder hielp. Zij moet eerder vergeleken worden met de vrouwen die in 1 Timoteüs 5:9-10 en Handelingen 16:15 genoemd worden, die soortgelijke diensten verleenden.

Maar het feit dat Febe een specifieke taak had, betekent nog niet dat zij een kerkelijk ambt of positie als diaken bekleedde. Er is in de Bijbel geen grond voor “vrouwen” die een kerkelijk ambt als “oudste” of “diaken” bekleedde. De oudsten in de Bijbel waren allen “mannen” (Exodus 18:21; Deuteronomium 1:13; Handelingen 20:17,28; 1 Timoteüs 2:11-12; 3:1-2,4; Titus 1:6-9). Maar er waren zeker vrouwen die de gave van “dienstbetoon” bezaten (Romeinen 12:7) en in de Bijbel horen ook alle vrouwen met hun genadegave te dienen (1 Petrus 4:10)!

(2) Het verschil tussen dienaren en diakenen.

Dienaren. Het woord in de oorspronkelijke taal van het Nieuwe Testament betekent: “dienaar” (Grieks: diakonos). De Bijbel leert dat er in het ene Lichaam van Christus “vele leden” zijn, allen met andere functies (Grieks: praxis), allen met “onderscheiden genadegaven” (Grieks: charismata diafora) (Romeinen 12:3-8) en allen met andere bedieningen (Grieks: diakonia) (1 Korintiërs 12:5). De verscheidenheid van genadegaven die God aan christenen geeft zijn om “te dienen” (1 Petrus 4:11-12). En sommige genadegaven zijn om christenen “toe te rusten en de Gemeente te bouwen” (Efeziërs 4:7,11-12).

Romeinen 12:7 noemt één genadegave “dienstbetoon” (Grieks: diakonia) en is verwant aan “behulpzame daden” (HSV: “vormen van hulpverlening”)(Grieks: antilémpsis) (1 Korintiërs 12:28). Deze beide genadegaven verwijzen niet naar kerkelijke ambten, maar naar het verlangen en vermogen om op een bepaald terrein te dienen.

Diakenen. Alle christenen zijn “dienaren” (zij hebben een bepaald functie), maar alleen sommige christenen worden aangesteld als “diakenen” (zij hebben een specifiek ambt)¹. In de Christelijke Kerk is het kerkelijke ambt van “diaken” niet verplicht en in de meeste gevallen niet eens nodig. Tussen 30-32 n.C. ontstond een bijzonder nood in de gemeente van Jeruzalem. In het dienen van de weduwen werden om onbekende reden de arme Griekse weduwen vergeten. Daarom stelde de gemeente officieel zeven mannen als “diakenen” aan om aan dit bijzondere probleem aandacht te geven en het te verhelpen. Volgens Handelingen 6:1-7 diende deze mannen alleen totdat het probleem verholpen was!

Een poos later was een van hen, Filippus, niet langer een diaken van de gemeente van Jeruzalem meer, maar diende als een evangelist in Samaria. In 60-61 n.C. wordt het ambt van “diaken” alleen nog maar tweemaal in plaatselijke gemeenten genoemd, namelijk in Filippi en in Efeze (Filippenzen 1:1; 1 Timoteüs 3:8-13).

De diakenen worden duidelijk van de oudsten (ouderlingen) in de gemeente onderscheiden. Ten einde als diaken verkozen te worden, moest er aan bepaalde Bijbelse vereisten voldaan worden (Handelingen 6:3). Hoewel de specifieke taken van de diakenen niet genoemd werden, waren zij beslist niet de leiders van de plaatselijke gemeente en deden zij ook niet de taken van de oudsten in de gemeente (Handelingen 6:4). Een “raad van diakenen” mag dus ook nooit een “raad van oudsten” vervangen!

(3) Waren er ooit diaconessen in de vroege Christelijke Kerk?

Romeinen 16:1 gebruikt de mannelijke vorm “diakonos” en niet de vrouwelijke vorm “diakonés”. Sommige christenen vertalen dit woord met “(het ambt van) diacones”. Maar de Bijbel spreekt nergens over een vrouw in het kerkelijke ambt! Vrouwen werden niet als “oudsten” in de gemeente aangesteld en ook niet als “diakenen”!

In 1 Timoteüs 3:11 kan de uitdrukking “de vrouwen evenzo” (Grieks: gunaikas hósautós) niet verwijzen naar het ambt “diaconessen”, want dan had er “de diakenen” (Grieks: tas de diakonous) moeten staan. De uitdrukking staat ook niet voor “de vrouwen van de diakenen”, want dan had er “hun vrouwen” of “die vrouwen hebben” (Grieks: gunaikas autón / echontes) moeten staan. We moeten dus concluderen dat de vrouwen in 1 Timoteüs 3 hoogst waarschijnlijk een aparte groep vrouwen waren die niet een ambt, maar wel een bijzonder dienstbetoon in de gemeente te Efeze uitoefenden, zoals 1 Timoteüs 5:3-16 duidelijk suggereert.

¹ **Een ambt.** Door aanstelling van leiders wordt aan hen een ambt toegekend. Een “ambt” (het woord “ambt” is afgeleid van het woord “ambacht”) in de Bijbel is een openbare taak of bediening waartoe Christus en de oudsten van de gemeente iemand roept en aanstelt (bevestigd). Voorbeelden van ambten zijn: oudste (ouderling, priester), zendeling, prediker (predikant)/ pastor/ herder, evangelist, leraar, diaken, groepsleider, jeugdleader, enz. Behalve het ambt van oudste zijn deze ambten NIET de leiders van de gemeente, maar moeten in hun taken onder de leiding van de raad van oudsten (ouderlingen) functioneren! In de Bijbel zijn alle oudsten mannelijk.

(4) Conclusie met betrekking tot vrouwen in het kerkelijke ambt.

Hoewel Galaten 3:28 leert dat mannen en vrouwen door Jezus Christus beiden op gelijke voet “kinderen van God” zijn, leren Genesis 1 tot 3, 1 Korintiërs 11 en 14, Efeziërs 5, Kolossenzen 3, 1 Timoteüs 2, 3 en 5, Titus 2 en 1 Petrus 3 dat Gods plan en maatregel met betrekking tot mannen en vrouwen zowel in de schepping (vanaf het begin in de Bijbel) als in de herschepping (tot aan het einde van de Bijbel) zeker verschillend zijn. Hoewel mannen en vrouwen even kostbaar in Gods ogen zijn, heeft God aan mannen en aan vrouwen verschillende functies gegeven zowel in de huwelijksrelatie als in de kerkelijke relaties.

Christenen moeten twee uitersten vermijden:

- Zij moeten het ene uiterste vermijden, namelijk, vrouwen in kerkelijke ambten te bevestigen, omdat er in de Bijbel geen grond voor gegeven wordt!
- En zij moeten het andere uiterste vermijden, namelijk, toegewijde en bekwame vrouwen uit te sluiten uit de belangrijke en waardevolle bijdragen die zij tot de gemeente kunnen maken!

16:5

Ontdekking 2. Waar de christelijke gemeente te Rome bijeen kwamen.

Alle gegevens in hoofdstuk 16 wijzen in de richting van “huisgemeenten”. De christelijke gemeente te Rome kwam in huizen bijeen. Volgens Romeinen 16:5 hadden Prisca en Aquilla een gemeente in hun huis (1 Korintiërs 16:19; Kolossenzen 4:15; Filemon 2). Deze huisgemeente of gemeentebijeenkomst (Grieks: ekklésia) mag niet beperkt worden tot de leden van een huisgezin (Handelingen 10:2; 11:14; 16:15,31; 18:8; 1 Korintiërs 1:16; 1 Timoteüs 3:4; 5:13; 2 Timoteüs 1:16), maar moet wel gediend hebben voor de bijeenkomsten van verschillende huisgezinnen voor een verscheidenheid van activiteiten van de gemeente. Ook gemeentebijeenkomsten bij anderen in de stad van Rome worden genoemd: “Groet ... de broeders die bij hun zijn” (Romeinen 16:14). “Groet ... alle heiligen die bij hun zijn” (Romeinen 16:15). Deze gemeentebijeenkomsten werden gekoppeld aan de mensen die bij name genoemd werden. Dus de Gemeente (Kerk) te Rome bestond uit meerdere huisgemeenten.

STAP 3. VRAAG.

UITLEG

Overweeg. WELK VRAAG UIT DIT BIJBELGEDEELTE ZOU JIJ AAN DE GROEP WILLEN STELLEN?

Laten we proberen zo veel mogelijke waarheden in Romeinen 16:1-27 te begrijpen en vragen te stellen over wat we nog niet begrijpen.

Schrijf op. Formuleer je vraag zo duidelijk mogelijk door gebruik te maken van vraagwoorden (wie? wat? waarom? hoe?) en noteer je vraag in je notitieboek.

Deel. Nadat de groepsleden ongeveer twee minuten de tijd gehad hebben om na te denken en hun vraag op te schrijven, laat ze in de kring rond om de beurt hun vraag oplezen.

Besprek. Bespreek zo veel mogelijk van deze vragen met elkaar.

De volgende zijn voorbeelden van vragen en aantekeningen die het beantwoorden vergemakkelijken.

16:7

Vraag 1. Waren Andronicus en Junias apostelen of niet?

Aantekeningen.

(1) Zij waren volksgenoten.

Andronicus en Junias hadden verwanten of familieleden van Paulus kunnen zijn (Lukas 1:36; Johannes 18:26), maar toch waren zij eerder zijn volksgenoten (Grieks: suggenés)(9:3; 16:7,11,21). Er is geen grond om de uitgang van de naam Junias als vrouwelijk te beschouwen, want Patrobas en Hermas worden “broeders” genoemd (Romeinen 16:14) en ook de profeten Elia en Jeremia (Grieks: Elias en Jeremias) waren mannelijk (Matteüs 16:14). Andronicus en Junias waren ook medegevangenen met Paulus in een of ander gevangenis. Julia was echter een vrouw (Julius is mannelijk) (Romeinen 16:15).

(2) Zij waren in aanzien bij de apostelen.

Zij waren “in aanzien bij/ prominent in de ogen van” de apostelen” (Grieks: episémos)(Romeinen 16:7) (of “berucht” in Matteüs 27:16). Het woord “apostel” (Grieks: apostolos) betekent “een persoon die op een missie (taak) uitgezonden wordt (Grieks: apostelló)” en verwijst naar “de apostelen van Christus” (Markus 3:14-15; 1 Korintiërs 9:1) of naar “de apostelen van de gemeenten” (Handelingen 14:14; Filippenzen 2:25).

Misschien hoorden zij tot de groep van 72 die uitgezonden werden (Grieks apostelló) (aoristus actief) (Lukas 10:1) of tot de groep van apostelen van de gemeenten als Barnabas, Epafroditus, Apollos, Silvanus en Timoteüs, die allen het evangelie verkondigden en beschreven kunnen worden als mensen uitgezonden door gemeentes. Vandaag worden zij ook wel “stichter van een gemeente”, “bouwer van een gemeente” of “iemand die een gemeente toerust” genoemd.

16:10

Vraag 2. Wat betekent het “door God getoetst en beproefd” te zijn?

Aantekeningen.

(1) Beproefd op het gebied van moeilijkheden.

Een christen moet wel getoetst en beproefd worden door de moeilijkheden in het leven. In Romeinen 16:10 wordt Apelles “de beproefde dienaar van Christus” genoemd. Wanneer wordt een christen “getoetst of beproefd”? God gebruikt vooral moeilijkheden, beproevingen, verzoeken en het lijden om een christen te toetsen en zijn karakter te ontwikkelen (Romeinen 5:3-4; Jakobus 1:2-4).

Als een christen door deze “beproevingen van het geloof” (Grieks: dokimion tés pisteós) (Jakobus 1:3) heen trouw aan Christus en aan het Christelijke Geloof blijft en voor het examen slaagt, wordt hij door God als “beproefd” (Grieks: dokimos) beschouwd. Zo een christen mag weten dat God heel blij is met hem en hem goedkeurt.

(2) Beproefd op het gebied van gedrag.

Een christen moet ook getoetst en beproefd worden op het terrein van zijn gedrag in de gemeentebijeenkomsten. In 1 Korintiërs 11:19-20 zegt Paulus, “Want er moeten ook afwijkingen in de leer onder u zijn, opdat wie beproefd blijken te zijn, in uw midden openbaar komen. Zoals u nu bij elkaar samenkomt, is dat niet het eten van het Avondmaal van de Heere?” Het Avondmaal werd in die gemeente samen met het liefdesmaal (Grieks: agapé) gevierd, een maaltijd van alle gemeentelieden met elkaar. Sommige christenen waren zelfzuchtig, brachten eten met zich mee, maar wachtten niet op de anderen of wilden hun eten niet met anderen delen die geen eten meegebracht hadden. Andere christenen misdroegen zich tijdens die maaltijden en waren zelfs dronken. God toetst of beproeft christenen in hun gedrag in de gemeentebijeenkomsten en in het gewone leven. Een christen moet zich onder alle omstandigheden als een christen gedragen. Alleen dan ontvangt hij de goedkeuring van God!

(3) Beproefd op het gebied van geestelijke toerusting en discipline.

Een christen moet ook getoetst of beproefd worden op het gebied van geestelijke toerusting en discipline. In 1 Korintiërs 9:24-27 gebruikt Paulus beelden uit de sportwereld om de christenen te vermanen zichzelf onder strenge training te plaatsen en met een goed geweten te strijden, de wedloop te lopen en tijdens het boksen met vuisten raak te slaan. Hij zegt, “Iedereen die aan een wedstrijd deelneemt, beheerst zich in alles” (Grieks: egkrateuomai, letterlijk: innerlijke zelfbeheersing, vooral met betrekking tot seksuele onthouding).” “Ik oefen mijn lichaam op harde wijze (Grieks: upópiázó, letterlijk: “sla mezelf onder het oog”, een uitdrukking voor opgelegd zelfdiscipline) en maak het dienstbaar (Grieks: doulagógeó, letterlijk: “brengt het zich te onderwerpen”), opdat ik niet misschien, na anderen gepredikt te hebben, zelf verwerpelijk word (Grieks: adokimos, letterlijk: niet de toets haal, gediskwalificeerd wordt)” (1 Korintiërs 9:25,27). Door God getoetst en beproefd worden is het tegenovergestelde van door God gediskwalificeerd (afgekeurd) worden! Om niet door God gediskwalificeerd te worden, moet een christen zichzelf onder strenge zelfdiscipline en training plaatsen en met een duidelijk doel lopen. Alleen dan ontvangt hij de prijs – de goedkeuring van God!

(4) Beproefd op het gebied van Bijbeluitleg.

Een christen moet ook getoetst of beproefd worden op het gebied van de juiste Bijbeluitleg. In 2 Timoteüs 2:15 spoort Paulus Timoteüs aan, “Beijver u om uzelf welbeproefd (Grieks: dokimos) voor God te stellen, als een arbeider die zich niet hoeft te schamen (Grieks: anepaischuntos, niet in een situatie komt waarin hij zich moet schamen) en het Woord van de waarheid recht snijdt (Grieks: orthotomeó, letterlijk: een rechte weg door een oerwoud maken).” Iemand die uit de Bijbel onderwijs geeft, moet de Bijbel op de juiste manier uitleggen (zie Titus 1:9)! Hij mag het Woord van God niet vervalsen (2 Korintiërs 4:2). Daarom moeten de leiders en alle leraren van de Bijbel in de gemeenten heel goed opgeleid worden in de hermeneutische regels voor Bijbeluitleg². Alleen wanneer een christen de Bijbel op de juiste manier uitlegt, ontvangt hij de goedkeuring van God!

(5) Beproefd op het gebied van de christelijke bediening.

Een christen moet getoetst of beproefd worden op het gebied van zijn bediening. In 2 Korintiërs 10:12-18 zegt Paulus, “We durven ons niet te vergelijken met sommigen die zichzelf aanbevelen. ... We overschrijden niet de grens van wat God ons toebedeeld heeft. ... Wij beroemen ons niet onbegrensd op de inspanningen van anderen. ... Want niet wie zichzelf aanbeveelt, die is welbeproefd (Grieks: dokimos), maar wie door de Heere wordt aanbevolen.” Paulus had het evangelie in Korinte gebracht en daar een gemeente gesticht.

Toen kwamen er valse leraren en zelfs valse apostelen en probeerden de gemeente onder hun invloed te krijgen. Zij roemden alsof zij de gemeente gesticht hadden en zeiden dat zij veel belangrijker apostelen dan de apostel Paulus waren. Paulus antwoordde hen dat God Zelf deze valse leraren en apostelen zou toetsen en daarna zou diskwalificeren (verwerpen)! Zelfs als deze valse apostelen zichzelf aanbevelen, betekent het nog niet dat God hen aanbeveelt! “Niet wie zichzelf aanbeveelt, die is welbeproefd, maar wie door de Heere wordt aanbevolen.” Leiders en leraren moeten beseffen dat God hen en hun bediening heel zeker zal toetsen en hen dan zal goedkeuren of afkeuren! Christen leiders

² De hermeneutische regels voor:

- de onderwijzing in de Bijbel (handleiding 3, les 29)
- de uitleg van het boek Openbaring (handleiding 1, les 10)
- de uitleg van gelijkenissen (handleiding 9, supplement 1)

en leraren mogen niet hun bediening uitoefenen zoals het hen goeddunkt (volgens hun eigen ideeën), maar in overeenstemming met de Bijbel, niet in onafhankelijkheid, maar in volledige afhankelijkheid van God. Alleen dan ontvangen zij de goedkeuring van God!

16:16

Vraag 3. Hoe horen we “een heilige kus” van christenen te beschouwen?

Aantekeningen. Romeinen 16:16 zegt, “Groet elkaar met een heilige kus” (Grieks: filémati hagió). Het Nieuwe Testament toont aan dat christenen de gewoonte hadden elkaar met een kus te begroeten.

(1) De christelijke kus is een passende uitdrukking van genegenheid.

Volgens Lukas 7:36-50 (45), toen de Farizeeër, Simon, Jezus voor een maaltijd uitnodigde, gaf hij Jezus geen kus, wat wel de gewoonte was in die tijd. Maar de zondares liep binnen en hield niet op om de voeten van Jezus te kussen! Dit voorbeeld toont aan dat genegenheid uitgedrukt hoort te worden, bijvoorbeeld, door een teken van genegenheid. In de tijd van Jezus Christus was een kus een teken van genegenheid. In ons tijd mogen christenen in verschillende werelddelen met hun verschillende culturen besluiten hoe zij hun genegenheid op een passend manier tegenover elkaar uitdrukken. Bijvoorbeeld, in sommige culturen geven mannen elkaar een pakkerd. In andere culturen mogen mannen en vrouwen elkaar niet aanraken en soms niet eens aanspreken als zij alleen zijn.

(2) De christelijke kus is een oprechte uitdrukking van genegenheid.

Volgens Lukas 22:47-48 heeft Judas Jezus verraden met een kus. De kus van Judas was onoprecht en een kus van verraad. Dit Bijbelgedeelte toont aan dat een christelijke kus of enige andere uitdrukking van genegenheid echt en oprecht moet zijn.

(3) De christelijke kus is een heilige uitdrukking van genegenheid.

Volgens Romeinen 16:16 en 2 Korintiërs 13:12 spoorde de apostel Paulus de christenen aan elkaar met een heilige kus te begroeten. Het woord “heilig” betekent: afgezonderd van het kwaad en gereserveerd voor God. Daarom impliceert een heilige kus dat er drie partijen betrokken zijn: de twee kussende mensen en God Die alles ziet en weet en ter wille van Wie de kus gegeven wordt! Enerzijds mag de kus niet uit verkeerde begeerte of met het verkeerde motief gegeven worden. Anderzijds mag de kus niet koud, onverschillig en zonder betekenis zijn. De christelijke kus moet betekenis hebben: een uitdrukking van Gods liefde en toewijding.

(4) De christelijke kus is een algemene uitdrukking van genegenheid.

Volgens 1 Tessalonicenzen 5:26 is de christelijke kus voor alle leden van de christelijke familie. Christenen mogen niet weigeren om genegenheid te tonen aan mensen die zij om een of ander rede niet aardig vinden! De heilige kus hoort aan iedereen zonder onderscheid gegeven te worden. Dit Bijbelgedeelte toont aan dat de christelijke kus de harmonie en vrede onder de christenen (broeders en zusters) handhaaft.

(5) De christelijke kus is een liefdevolle uitdrukking van genegenheid.

Volgens 1 Petrus 5:14 is de christelijke kus een kus van liefde. De christelijke kus is een teken van toewijding om elkaar lief te hebben zoals Jezus ons liefheeft (Johannes 13:34-35) en elkaar lief te hebben zoals 1 Korintiërs 13:4-8 leert.

(6) De geschiedenis van de christelijke kus.

Er is bewijs dat de christelijke kus een christelijke gewoonte in de Westerse Kerk was tot de 13de eeuw. Vandaag wordt het nog steeds in de Koptische Kerk voortgezet! In sommige culturen wordt het contact tussen de verschillende seksen strikter dan bij andere culturen geregeld. Daarom moeten christenen in elke cultuur afspreken wat een passende manier is om de christelijke genegenheid uit te drukken.

16:17-18

Vraag 4. Hoe horen christenen met valse leraren om te gaan?

Aantekeningen. Romeinen 16:17-18 zegt, “Ik roep u ertoe op, broeders, hen in het oog te houden die onenigheden of verdeeldheid (Grieks: dichostasia) teweegbrengen en struikelblokken opwerpen tegen het onderricht dat u hebt ontvangen, en keer u van hen af. Want zulke mensen dienen niet onze Heere Jezus Christus, maar zijn (letterlijk) slaaf van eigen buik, en door fraaie woorden en mooie praat bedriegen zij de harten van argeloze (nietsvermoedend) (Grieks: akakos) mensen.”

(1) De valse leraren en hun methoden.

Nergens wordt gesuggereerd dat deze mensen leden van de gemeente te Rome waren, omdat Paulus juist de gehoorzaamheid van de gemeenteleden te Rome aanpreekt: “Uw gehoorzaamheid is tot allen doorgedrongen” (Romeinen 16:19). De valse leraren waren buitenstaanders, reizende valse leraren en propagandisten. Sommigen waren misschien *vrijzinnig* en leerden dat mensen de wet mogen verwerpen en zoveel mogen zondigen als zij willen (Romeinen 6:1). Anderen waren *wettisch* en leerden dat mensen besneden moesten worden en de ceremoniële wet van Mozes moesten houden om behouden te worden (Handelingen 15:1). Zij maakten propaganda voor hun godsdienst, werden omgekocht dit te doen en kregen bijval van hun godsdienstige leiders. Zij hadden ervaring in het ompraten van

mensen om te geloven in hun valse leer³. Zij werden vooral gekenmerkt door hun verdraaien van de zuiverheid en eenvoud van het evangelie en hun tegenstand tegen Jezus Christus. Zij werden niet “gehoorzaam aan de vorm of patroon van de (christelijke) leer waaraan zij (door de apostelen van Jezus Christus) overgegeven werden” (Romeinen 6:17).

(2) Hoe horen christenen op valse leraren en propagandisten te reageren.

Paulus zegt niet dat christenen deze valse leraren moesten weerstaan, want misschien waren deze valse leraren te sterk voor de gewone leden van de gemeente. Maar hij zegt wel dat deze valse leraren “in het oog gehouden (Grieks: skopeó) moeten worden”, dat wil zeggen, de christenen moeten letten op wie deze mannen en vrouwen zijn zodat zij vermeden kunnen worden! De apostel Paulus beveelt christenen om zich van valse leraren (profeten en apostelen) “af te keren” (Romeinen 16:17)!

Ook de apostel Johannes beveelt christenen valse leraren “niet in hun huis te ontvangen en ook niet eens te groeten, zodat zij niet deel krijgen aan hun slechte werken” (2 Johannes 10-11). Ten slotte zegt Paulus van mensen die christenen in verwarring brengen door een ander evangelie te verkondigen, “Zelfs al zou een engel⁴ uit de hemel u een ander evangelie verkondigen (dan wat de apostelen in de Bijbel verkondigd hebben), die zij vervloekt” (Galaten 1:6-9)!

16:25-26

Vraag 5. Wat was “het geheimenis”?

Aantekeningen.

(1) Het geheimenis was vroeger nog verborgen.

“Een geheimenis” is een waarheid dat onbekend blijft zolang het niet geopenbaard wordt.

Het geheimenis was eerst een Persoon Die onbekend gebleven zou zijn als God Hem niet had geopenbaard. Gedurende de hele oudtestamentische periode was het een geheimenis dat de werkelijke “Israël” niet Jakob is (Genesis 32:28) en ook niet het Joodse volk is (Exodus 4:22), maar “de Knecht van de HEERE” is, namelijk, Jezus Christus. “U bent Mijn Knecht, Israël, in Wie Ik Mij zal verheerlijken” (Jesaja 49:3)! Door deze Knecht zou de HEERE “hen die van Israël gespaard werden (het overblijfsel) terugbrengen, Hem tot een Licht voor de heidenvolken maken en Gods verlossing tot aan het einde der aarde brengen” (Jesaja 49:6).

Het geheimenis is dan God in Zijn volk, “Het geheimenis dat eeuwen en geslachten lang verborgen is geweest, maar nu aan christenen geopenbaard is: is Christus in (Grieks: en) u” (meervoud, de Christelijke Gemeente) (Kolossenzen 1:25-27). Na Zijn hemelvaart beloofde Jezus Christus dat de Heilige Geest “bij” en “in” de discipelen (christenen) zou zijn. De Heilige Geest is niemand minder dan Jezus Christus Zelf Die de discipelen niet als wezen achtergelaten heeft, maar naar hen toe gekomen is (Johannes 14:16-18; zie Romeinen 8:9-10; 2 Korintiërs 3:17)!

Het geheimenis ten slotte één volk. Gedurende de hele oudtestamentische periode was het een geheimenis dat de gelovige niet-Joden (de heidenen) door het evangelie mede-erfgenamen zouden worden van de gelovige Joden, dat zij tot hetzelfde Lichaam (de Gemeente) zouden behoren en mededeelgenoten zouden worden van Gods belofte in Christus (Efeziërs 3:2-6; zie 2 Korintiërs 1:20)! Gods oudtestamentische volk “Israël” (de gelovigen in het volk) is dus niet opgeheven of vervangen, maar is voortgezet (op het hogere vlak van werkelijkheden in plaats van schaduwen) (Kolossenzen 2:17) en uitgebreid om de gelovige Christenen uit alle volken op de aarde erbij in te sluiten!

De gelovige niet-Joden zouden eenmaal in grote getallen het Koninkrijk van God binnengaan. Vanaf Johannes de Doper gaat het Koninkrijk van God krachtig vooruit en moedige mensen nemen ijverig bezit daarvan” (Matteüs 11:12). Vanaf de eerste komst van Jezus Christus tot Zijn wederkomst (het einde van de wereld) zal het evangelie van het Koninkrijk (koningschap) van God in heel de wereld gepredikt worden tot een getuigenis voor alle volken (Matteüs 24:14).

De gelovige niet-Joden zullen mede-erfgenamen zijn van alle beloften die God aan de gelovige Joden gedaan heeft (2 Korintiërs 1:20) en samen met de gelovige Joden op volkomen gelijke voet deel zijn van het ene Lichaam van Christus (de Kerk/Gemeente)(Efeziërs 2:14-22; 3:2-6)! De gelovige Joden zijn niet langer alleen Gods uitverkoren volk (Deuteronomium 7:6-10), maar de gelovigen in Jezus Christus uit alle volken vormen nu samen Gods uitverkoren volk. De apostel Petrus zegt het als volgt, “U bent een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilig volk, een volk dat God Zich tot Zijn eigendom maakte; opdat u de deugden zou verkondigen van Hem die u uit de duisternis geroepen heeft tot zijn wonderbare licht, u, die voorheen geen volk was, maar nu Gods volk bent; u die zonder ontferming was, maar nu in ontferming aangenomen bent” (1 Petrus 2:9-10; zie Romeinen 10:12 en Galaten 3:28).

(2) Het geheimenis is nu al geopenbaard.

Hoewel dit geheimenis al “door de profetische Schriften” van het Oude Testament geprofeteerd werd (Romeinen 1:2; 16:26), bleef het “door de tijden der eeuwen heen verzwegen” (Romeinen 16:25). Hoewel Gods eeuwige plan van verlossing een groot aantal niet-Joden (heidenen) uit alle landen in de wereld omvatte (Genesis 12:3; 22:18; Jesaja 42:6; 49:6), begon deze belofte pas in vervulling te gaan bij de eerste komst van Jezus Christus. Pas nadat Jezus Christus

³ Denk aan sekten als de Jehova Getuigen en de Mormonen en de niet-christelijke godsdiensten.

⁴ Zie bijvoorbeeld welke rol “de engel Jibril (Gabriël)” heeft in de Islam.

gekruisigd werd en opgestaan was uit de dood en zo verzoening voor zonden gedaan had, begon de nieuwtestamentische periode. Mensen uit elke stam, taal, volk en natie op de aarde gaan nu in Jezus Christus geloven en worden tot geloofsgehoorzaamheid aan Jezus Christus gebracht (Romeinen 16:26). Zij stromen het Koninkrijk van God binnen (Matteüs 8:12).

De brief aan de Romeinen werd aan een gemeente gezonden die bestond uit gelovige Joden en gelovige niet-Joden die samen de God van de Bijbel aanbaden en dienden. Zo wordt de alleen wijze God van de Bijbel tot in alle eeuwigheid door Jezus Christus verheerlijkt (Romeinen 16:27)!

STAP 4. DOEN.

TOEPASSINGEN

Overweeg. WELKE WAARHEDEN IN DIT BIJBELGEDEELTE HEBBEN MOGELIJKE TOEPASSINGEN VOOR CHRISTENEN?

Deel en schrijf op. Laten we met elkaar brainstormen en een korte lijst maken van mogelijke toepassingen uit Romeinen 16:1-27.

Overweeg. WELK MOGELIJKE TOEPASSING WIL GOD DAT JE TOT EEN PERSOONLIJKE TOEPASSING MAAKT?

Schrijf op. Als je een persoonlijk toepassing maakt, schrijf het dan op in je Bijbelstudie notitieboek. Voel je vrij deze persoonlijke toepassing met anderen te delen of niet.

(Let wel dat hoewel een waarheid dezelfde blijft, er een heel aantal verschillende toepassingen van deze waarheid mogelijk zijn. Hier volgt een lijst mogelijke toepassingen.)

1. Voorbeelden van mogelijke toepassingen uit Romeinen 16:1-27.

- 16:1. Stuur een aanbevelingsbrief met een christen die naar een ander gemeente reist.
- 16:2. Help christenen die reizen.
- 16:3. Wees een medewerker samen met andere christenen in plaats van je onafhankelijk en afgescheiden te houden.
- 16:5. Stel je huis ter beschikking aan gemeente bijeenkomsten.
- 16:7. Denk aan christenen die gevangen zitten (Hebreeën 13:3) en bid voor hen (Handelingen 12:5).
- 16:10. Verwelkom gelegenheden waarin God je door moeilijkheden op de proef stelt.
- 16:16. Vind manieren om als christenen elkaar te groeten op een wijze die past in je cultuur.
- 16:17. Houd de valse leraren (profeten en apostelen) in de gaten en ontvang hen niet in je huis!
- 16:19. Wees wijs met betrekking tot het goede: weet hoe en wanneer je het goede praktisch moet uitvoeren. Wees onschuldig (Grieks: akeraios, letterlijk: onvermengd) met betrekking tot het kwaad. Kijk daarom niet naar slechte TV programma's, lees geen slechte boeken en tijdschriften, maar houd je ogen, oren en denken vrij van alles wat je van je onschuld zou kunnen beroven.
- 16:20. Hoewel de Satan overwonnen (gebonden) is (Matteüs 12:28-29; Johannes 12:31), heeft hij nog heel veel macht om kwaad te doen (1 Petrus 5:8). Weersta hem voortdurend (1 Petrus 5:9; Jakobus 4:7). Pas bij de wederkomst van Christus wordt de Satan finaal op de aarde omvergeworpen en in de hel geworpen (2 Tessalonicenzen 2:8; Openbaring 20:10).

2. Voorbeelden van persoonlijke toepassingen uit Romeinen 16:1-27.

Ik stel mijn woning ter beschikking van gemeente bijeenkomsten.

Ik begroet mijn broeders en zusters hartelijk en op een wijze die gepast is in de cultuur waar ik me bevind.

STAP 5. BID.

REACTIE

BID OM DE BEURT TOT GOD OVER ÉÉN WAARHEID WAARMEE GOD JE AANGESPROKEN HEEFT in Romeinen 16:1-27.

(Reageer in je gebed op iets wat je gedurende de Bijbelstudie geleerd hebt. Oefen jezelf om kort te bidden, bijvoorbeeld door maar één of twee zinnen te bidden. Iedereen in de groep zal verschillende dingen bidden.)

5

GEBED (8 minuten)

**[VOORBEDE]
BID VOOR ANDEREN**

Bid in groepjes van twee of drie mensen. Bid voor elkaar en voor andere mensen in de wereld (Romeinen 15:30; Kolossenzen 4:12).

6

VOORBEREIDING (2 minuten)

**[OPDRACHTEN]
VOOR HET VOLGENDE JAAR**

Deel de voorbereiding voor de volgende keer uit op een strookje papier of laten de groepsleden het opschrijven.

1. Toewijding. Wijd je toe om steeds discipelen te maken, de gemeente van Jezus Christus op te bouwen en het Koninkrijk van God te verkondigen.

2. Verkondig, onderricht of bestudeer de Bijbelstudie uit Romeinen 16:1-27 samen met een persoon of een kleine groep mensen.
 3. Houd je aantekeningen in je notitieboek goed bij. Doe dat ook met je aantekeningen over stille tijd, memorisatie, Bijbelstudie en deze opdracht.
-

GA DOOR MET GROEIEN (Laat Christus je ontwikkelen)

1. Stille tijd.

Ga door met geregeld stille tijd te houden. Maak gebruik van de favoriete waarheid methode (zie handleiding 1, supplement 1). Maak ook gebruik van de Bijbel leesrooster (zie handleiding 1, supplement 2). En maak korte aantekeningen van je stille tijd.

2. Memorisatie.

Ga door met het uit je hoofd leren van Bijbelverzen (zie handleiding 1, supplement 5). Kies geschikte Bijbelverzen uit je Bijbel leesprogramma of Bijbelstudie. Ga ook door met het repeteren van ongeveer 5 Bijbelverzen die je voorheen uit je hoofd geleerd hebt.

3. Bijbelstudie.

Ga door met Bijbelstudie (zie handleiding 1, supplement 4). Kies een Bijbelboek en gebruik de vijf stappen methode om elk hoofdstuk (of deel van een hoofdstuk) te bestuderen. Bestudeer eerst de belangrijkste boeken van het Nieuwe Testament als de vier Evangelieën, Handelingen, de brief aan de Tessalonicenzen, Kolossenzen en Efeziërs en ten slotte de moeilijker boeken als Romeinen, Hebreeën en Openbaring. Wanneer je boeken uit het Oude Testament bestudeer, moet je ze uitleggen in het licht van de Nieuwe Testament openbaring (zie Lukas 24:25-27,44-45).

4. Gebed.

Ga door met iets specifiek bidden voor een persoon elke dag en zie dan uit naar wat God doet (Psalm 5:3).

5. Christelijke gemeenschap.

Ga door met andere christenen om te gaan, in de geregelde erediensten, maar ook in een kleine groep, bv. een groep waar zij discipelschap leren.

6. Vrucht dragen.

Ga door om veel en blijvende vrucht te dragen (Johannes 15:5,8,16). Getuig over Jezus Christus (Matteüs 10:32; 1 Petrus 3:15-16). Verkondig het evangelie aan mensen die het nog nooit gehoord hebben. Wijd je toe om de slechte invloed van anderen te weigeren, maar goede invloed op anderen te hebben.

7. Discipelschap.

Ga door een volgeling-leerling van Jezus Christus te zijn. Leer Zijn woorden te gehoorzamen (uit te voeren) (Matteüs 7:24-27).

BEGIN NIEUWE GROEPEN

Als je de DOTA cursus voltooid hebt, kun je twee dingen doen:

1. Spoor je vorige studenten aan zelf ook een Dota groep te beginnen.

Moedig hen aan gebruik te maken van de voorbereide materialen in de Dota cursus om zichzelf goed voor te bereiden en zichzelf te ontwikkelen tot een goed kringleider.

Ga door om nieuwe leiders van discipelgroepen te ontwikkelen.

2. Begin zelf weer een nieuw Dota groep.

Motiveer, nodig uit of selecteer biddend een aantal mensen om een nieuwe Dota groep te vormen. Het is raadzaam eerst de eerste vier handleidingen (discipelschap) te voltooien alvorens de volgende vier handleidingen met elkaar te bestuderen. De DOTA cursus bestaat uit twaalf handleidingen in drie delen:

GA EN MAAK DISCIPELEN.	48 lessen in handleiding 1 tot en met 4.
GA EN BOUW DE GEMEENTE VAN CHRISTUS.	48 lessen in handleiding 5 tot en met 8.
GA EN VERKONDIG HET KONINKRIJK VAN GOD.	48 lessen in handleiding 9 tot en met 12.
